

مجموعه شرکت های مهندسی دانش بنیان رها

Docker چیست؟

مجموعه شرکت های دانش بنیان رها

فهرست

۳	.....	آشنایی با Docker
۳	.....	Docker
۴	.....	از LXC به Docker
۵	.....	Docker چیست؟
۶	.....	تعدادی از تفاوت های کلیدی بین ظروف Docker و LXC
۷	.....	Stateless and Stateful
۸	.....	Portability
۸	.....	یک معماری Developer-friendly

آشنایی با Docker

Solaris Zones و FreeBSD Jails ، نمونه‌ای از Container های لینوکس هستند که دارای محفظه‌های محرمانه خود هستند.

(با پردازنده مجزا، حافظه، O / ابلوک و منابع شبکه) که هسته سیستم عامل میزبان را به اشتراک می‌گذارند.

در Docker نتیجه چیزی است که احساس می‌کنید مانند یک ماشین مجازی است.

اما تمام وزن و سربار راه‌اندازی سیستم عامل مهمان را از بین می‌برد.

در یک سیستم در مقیاس بزرگ، وقتی در حال اجرا ماشین مجازی هستید.

به این معناست که شما بسیاری از نمونه‌های تکراری همان سیستم عامل و تعداد زیادی از نسخه‌های بوت

سیستم را بارگیری می‌کنید.

از آنجاکه Container ها ساده‌تر و سبک‌تر نسبت به ماشین مجازی‌ها هستند.

ممکن است بتوانید ظرفیت‌های شش تا هشت برابر ظرفیت‌های ماشین مجازی را با همان سخت‌افزار اجرا کنید.

Docker

در محیط برنامه‌ای که نیاز به مقیاس وب دارد، Containers ها یک راه حل جذاب در مقایسه با مجازی‌سازی

سنتی سرورها هستند.

برای درک Containers ها، ما باید با Cgroups و Namespace های لینوکس که از ویژگی‌های هسته لینوکس

هستند آشنا شویم.

که مابین containers و سایر فرآیندهای موجود در میزبان قرار می‌گیرند.

Namespace لینوکس، که ابتدا توسط IBM ایجاد شد مجموعه‌ای از منابع سیستم را دربرمی‌گیرد.

آن‌ها را به یک فرایند ارائه می‌کند تا آن‌طور به نظر برسد که به این فرآیند اختصاص یافته است.

Cgroups های لینوکس، که ابتدا توسط Google توسعه یافتند.

Namespace ها در لینوکس برای جداسازی و استفاده از منابع سیستم، مانند CPU و حافظه، برای یک گروه از

فرایندها مدیریت می‌کنند.

به‌عنوان مثال، اگر شما یک برنامه داشته باشید که مقدار زیادی چرخه CPU و حافظه را به خود اختصاص دهد،

مانند یک برنامه محاسباتی علمی، می‌توانید برنامه را در Cgroup قرار دهید تا CPU و استفاده از حافظه را

محدود کنید.

Namespace با جداسازی منابع برای یک فرآیند واحد به کار می‌رود، درحالی‌که Cgroups مدیریت منابع برای

یک گروه از فرایندها را انجام می‌دهد.

از LXC به Docker

تکنولوژی اصلی لینوکس Container لینوکس است که معمولاً به‌عنوان LXC شناخته می‌شود.

LXC یک روش مجازی‌سازی برای سیستم‌عامل لینوکس که اجرای چندین سیستم جدا شده لینوکس در یک میزبان

را فراهم می‌کند.

Namespaces و Cgroups ها امکان ایجاد LXC را می‌دهد. namespace برنامه‌ها را از سیستم‌عامل جدا

می‌کند. بدین معنا که کاربران می‌توانند یک سیستم عامل لینوکس پاکیزه و حداقل داشته باشند.

علاوه بر این هر چیز دیگری را در یک container جداگانه اجرا کنند. همچنین، به دلیل اینکه سیستم عامل از Container خارج می‌شود.

می‌توانید یک Container را در هر سرور لینوکس که از Containerها پشتیبانی می‌کند، انتقال دهید. داکر که به عنوان یک پروژه برای ساخت Single-application LXC Containers آغاز شد.

چندین تغییر قابل توجه در LXC ایجاد کرد که Container را قابل حمل و انعطاف پذیر برای استفاده قرارداد.

Docker چیست؟

با استفاده از containers Docker شما می‌توانید گسترش، جابجایی و پشتیبان گیری را سریع تر و راحت تر از ماشین های مجازی انجام دهید.

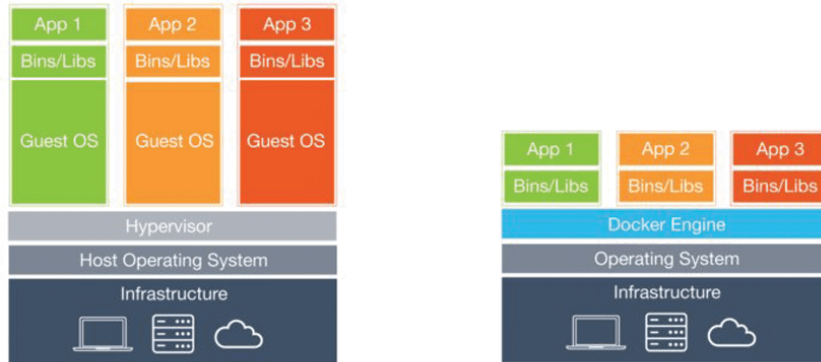
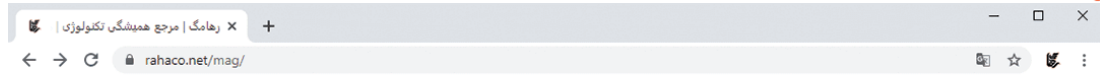
بنابراین داکر به دلیل Container های مدرنش محبوبیت پیدا کرد. در این بخش ما به جزئیات داکر و تفاوت آن با LXC نگاهی خواهیم کرد.

اگرچه داکر به عنوان یک پروژه منبع باز برای ساخت LXC متفاوتی شروع به کار کرد، اما بعداً به محیط برنامه زمان بندی Containers خود متصل شد.

داکر یک ابزار لینوکس است که می‌تواند به طور مؤثر ایجاد، حمل و نگهداری Containers را مدیریت کند.

اساساً، Containers Docker و LXC مکانیسم های مجازی سازی سبک وزن کاربر هستند.

البته Cgroups و Namespace ها را برای ایزوله کردن منابع اجرا می‌کنند.

rahaco.net/mag

تعدادی از تفاوت های کلیدی بین ظروف Docker و LXC

Singleprocess and Multiprocess

Docker Containers ها را مجبور می کند که اگر برنامه شما که متشکل از فرآیندهای همزمان X باشد، به تعداد ایکس Containers را اجرا کنید.

هرکدام با یک فرآیند متمایز در مقابل، LXC containers یک فرآیند `init` معمولی دارند و می توانند چندین فرآیند را اجرا کنند.

برای اجرای یک برنامه ساده چند سطحی وب در داکر شما نیاز به یک `php container` دارید. به علاوه ی یک `nginx container` (برای وب سرور) و یک `mysql container` برای پایگاه داده و چندین Containers داده برای ذخیره جداول پایگاه داده و دیگر داده های برنامه دارید.

استفاده از Container تک پروسه مزایای بسیاری از جمله به روزرسانی آسان دارد.

همچنین Container تک پروسه ای یک معماری کارآمد برای ساخت برنامه های کاربردی مبتنی بر سرویس های میکرو است.

محدودیت هایی نیز برای Container تک پروسه وجود دارد.

به عنوان مثال، شما نمی توانید Agent و Login scrips و SSH را درون یک Container اجرا کنید.

همچنین برای تغییرات کوچک در سطح برنامه شما اساساً مجبور به ایجاد یک Container جدید به روز شده هستید.

Stateless and Stateful

Container Docker به صورت Stateless طراحی شده اند.

اولاً، داکر حافظه دائمی را پشتیبانی نمی کند.

اما این امکان را به شما می دهد که قسمتی از فضای هاست را به عنوان Docker volume به container خود اختصاص دهید.

دوماً، Container Docker شامل لایه های فقط خواندنی هستند.

این بدان معنی است که وقتی Container image ایجاد شد، تغییری نمی کند.

در طول زمان اجرا، اگر فرایند در یک Container باعث تغییرات در وضعیت داخلی آن شود.

بین ساختار داخلی و Image که از آن Container ساخته شده است، تفاوت ایجاد می شود.

Stateless container یک موجود جالب است. شما می توانید یک container را به روزرسانی کنید.

این به روزرسانی ها یک سری Container image جدید ایجاد می کنند، بنابراین عقب گرد سیستم آسان است.

Portability

این احتمالاً مهم ترین پیشرفت داکر در مورد LXC است.

داکر شبکه، ذخیره سازی، و جزئیات سیستم عامل از برنامه را بیشتر از LXC خلاصه می کند.

هنگامی که یک Container را از یک میزبان داکر به دستگاه دیگری انتقال دهید.

داکر تضمین می کند که محتوا برای برنامه باقی خواهد ماند. مزیت مستقیم این رویکرد این است که داکر

توسعه دهندگان را قادر می سازد. تا محیط های توسعه محلی را که دقیقه مانند یک سرور هستند، تنظیم کنند.

هنگامی که یک توسعه دهنده نوشتن و تست کد خود را پایان می دهد، می تواند آن را در یک Container قرار

دهد.

هم چنین آن را به طور مستقیم به سرور AWS یا ابر خصوصی خود منتشر کند. با LXC، یک توسعه دهنده وقتی

چیزی را بر روی دستگاه خود اجرا می کند. وقتی در سرور راه اندازی می کند، به درستی اجرا نمی شود.

داکر این پیچیدگی را برداشت، این چیزی است که Container Docker را قابل حمل و آسان برای استفاده در

محیط های مختلف ابر و مجازی می سازد.

یک معماری Developer-friendly

جدا کردن برنامه‌ها از سخت‌افزار پایه مفهوم اساسی در پشت مجازی‌سازی است. Containerها یک گام به جلو برداشتند و برنامه‌ها را از سیستم‌عامل اصلی جدا می‌کنند. این باعث انعطاف‌پذیری Cloudly، از جمله قابلیت حمل و مقیاس‌کارایی می‌شود. Container سطوح دیگری از کارایی، قابلیت حمل و انعطاف‌پذیری را برای توسعه‌دهندگان بیش از مجازی‌سازی به ارمغان می‌آورند.

تنها راه برای کشف محدودیت‌های ممکن این است که پا فراتر از ناممکن‌ها بگذاریم.